

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	2Stk/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	6022200224
Dátum vydania rozhodnutia:	22. mája 2025
Meno a priezvisko:	prof. JUDr. Juraj Vačok
Funkcia:	predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2025:6022200224.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: NEOS MK, s.r.o., so sídlom: Kynceľová 10, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 45 270 066, právne zastúpený: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS s.r.o., so sídlom: Jesenského 7713/12, 911 01 Trenčín, IČO: 52 471 420, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce Košice, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. BB-75S/35/2022-191, takto

r o z h o d o l :

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa náhrada účelne vynaložených trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Inšpektorát práce Banská Bystrica (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie č. 73/20-2.0/pok/r. IPBB_KHIP/KON/2020/2966 z 5. augusta 2020, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 33.000,- EUR za porušenie § 6 ods. 1 písm. j) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a o ochrane pri práci v účinnom znení (ďalej len „zákon o BOZP“) v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. a), príloha č. 3, časť B, oddiel II, čl. 1.1 nariadenia vlády č. 396/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko a čl. 3.1, bod 2, Kapitola 3, STN EN 1996-2: 2007 spočívajúce v tom, že nezabezpečil voľne stojacu štítovú priečku proti pádu, ktorým došlo k pracovnému úrazu jeho zamestnanca s ťažkou ujmom na zdraví.

2. Žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie rozhodnutím č. NIP/NIP_PO/BEZ/2020/5080 zo 14. októbra 2020 v časti vymedzenia skutku (skutkovej vety). Predmetné rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 75S/24/2020 z 29. septembra 2021 zrušené z dôvodu zmeny právnej úpravy ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce v účinnom znení (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“), v zmysle ktorého je minimálna výška pokuty za prejednávaný delikt 20.000,- EUR, nie 33.000,- EUR, čím prihládol na priaznivejšiu právnu úpravu v prospech sankcionovaného. Vo zvyšku sa s námietkami žalobcu vysporiadal tak, že námietky žalobcu nezhliadol dôvodné.

3. Žalovaný rozhodol opätovne a zmenil prvostupňové rozhodnutie rozhodnutím č. NIP/NIP_PO/BEZ/2022/1855 z 9. marca 2022 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že: sa podľa ust. § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce ukladá účastníkovi konania vo výške 20.000 eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) tret'om bode zákona o inšpekcii práce, v dôsledku ktorého vznikol dňa 10. októbra 2019 pracovný úraz, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví zamestnanca účastníka konania X. T. (pracovná zmluva zo dňa 13. marca 2019 na dobu určitú do 31. marca 2019), druh ťažkej ujmy na zdraví - „strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti“ a „poškodenie dôležitého orgánu“; pokuta sa účastníkovi konania ukladá za porušenie ust. § 6 ods. 1 písm. j) zákona o BOZP v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. a) a prílohu č. 3, časť B., oddiel II, čl. 1.1 nariadenia č. 396/2006 Z. z. a čl. 3.1, bod (2), Kapitola 3 STN EN 1996-2:2007, ktorého sa dopustil tým, že ako zamestnávateľ, v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, dňa 10. októbra 2019 na rovnej streche objektu - stavby „Inovácia a modernizácia úpravne vody Klenovec“ nevykonal ochranné opatrenia v tom, že nezabezpečil voľne stojacu štítovú priečku (dĺžka 25,23 m, výška v strede 4,5 m) z presných pórobetónových tvárnic PORFIX (dĺžka 500 x šírka 300 x výška 250 mm) proti jej pádu vzhľadom na jej presah cez múrik - atiku v rozsahu 5 až 7 cm po celej dĺžke 25,23 m, pričom vplyvom poryvu vetra, jej nezabezpečenia a presahu cez atiku došlo k jej pádu a následnému zavaleniu zamestnanca - poškodeného X. T., ktorý odoberal popri priečke (na strane smerom do obce) uvoľnenú pôvodnú bituménovú krytinu a klampiarske výrobky; následkom pádu priečky utrpel poškodený pracovný úraz s ťažkou ujmovou na zdraví.

4. Žalovaný mal za to, že prvostupňový orgán postupoval zákonne a vecne správne, keď dospel k záveru, že porušenie vyššie uvedených povinností bolo príčinne súvisiace so vznikom pracovného úrazu. Uvedené mal preukázané najmä z výpovedí konateľov žalobcu (p. Medveďa) a objednávateľa (p. Liptáka), z ktorých vyplynulo, že stavba sa vykonávala primárne na základe pokynov p. Medveďa. Pán Lipták rozdal pokyny k stavbe len v čase neprítomnosti p. Medveďa a po dohode s ním. Aj preto to bol práve žalobca, v ktorého kompetencii bolo plnenie povinností v zmysle § 6 ods. 1 písm. j) zákona o BOZP - určovať a zabezpečovať ochranné opatrenia, ktoré sa musia vykonať na zabezpečenie ochrany bezpečnosti a zdravia pri práci.

5. Žalovaný poukázal na čl. VI. bod 1.2., čl. V. bod 10. a čl. V. bod 3. zmluvy o dielo medzi žalobcom ako zhotoviteľom a spoločnosťou FERRMONT, a.s. ako objednávateľom, na základe ktorej žalobca vykonával stavebné práce na stavbe s tým, že z nich jednoznačne vyplýva, že žalobca bol zodpovedný za realizovanie predmetu zmluvy (stavby) v súlade s predpismi BOZP, bol zodpovedný za stabilitu a bezpečnosť všetkých úkonov na stavenisku a stavebných postupov za celé dielo, mal povinnosť zaistiť bezpečnosť všetkých osôb oprávnených byť na stavenisku a udržiavať stavenisko v stave, aby sa ich ohrozeniu predišlo. Námietku žalobcu, že v zmysle čl. XII. predmetnej zmluvy sa na neho vzťahuje liberačný dôvod a zodpovednosť za pracovný úraz má niesť objednávateľ, vyhodnotil ako nedôvodnú s tým, že uvedený článok zmluvy nie je aplikovateľný na situáciu, ku ktorej došlo.

6. Žalovaný poukázal na výpovede osôb pracujúcich na stavbe, z ktorých vyplynulo, že osoby, ktoré postavili priečku (p. E. a p. L., pracujúci pre spoločnosť ŠTULO s.r.o. - subdodávateľ žalobcu), postupovali pri jej stavbe na základe pokynov konateľa žalobcu p. Medveďa a p. Liptáka, v zmysle ktorých bola plošná stabilita priečky znížená v rozsahu 20 - 25 % oproti normovanému stavu. Bol to však práve p. Medveď, ktorý bol zodpovedný za stavbu a napriek uvedenému nenariadil zaistenie stability priečky. Je zjavné, že zodpovednosť za pád priečky nemôže byť v takejto situácii kladená za vinu samotným murárom, ktorí len postupovali v zmysle pokynov.

7. Zo Správy o vyšetrení príčin a okolností vzniku závažného pracovného úrazu zo 7. novembra 2019 (ďalej len „správa“) podľa žalovaného vyplýva, že žalobca svojím postupom dozal, že bolo nevyhnutné zohľadniť nepredvídané poveternostné vplyvy a zabezpečiť časti stavieb, predmety a zariadenia proti možnému zrúteniu, odfúknutiu alebo pádu vyhovujúcimi technickými opatreniami. Tvrdenia žalobcu, že bolo nevyhnutné zabezpečiť znalecký posudok na definovanie príčiny vzniku pracovného úrazu a že ani keby priečku podoprel, prípadne zabezpečil inými ochrannými opatreniami, ani tieto by nemuseli byť dostatočné, vyhodnotil žalovaný preto ako nedôvodné.

8. Kauzálny nexus medzi porušením povinností a pracovným úrazom bol podľa žalovaného preukázaný a spočíva v nezabezpečení priečky proti pádu. Správny delikt, ktorého sa dopustil žalobca, je založený na absolútnej objektívnej zodpovednosti, pričom na liberáciu by žalobca musel predložiť dôkazy jednoznačne preukazujúce, že sa vytýkaných pochybení nedopustil. Také dôkazy však v

konaní predložené neboli. Keďže za predmetný správny delikt, ktorého následkom je ťažká ujma na zdraví, bol prvostupňový orgán povinný podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce uložiť pokutu najmenej vo výške 20.000 eur, uložením pokuty v tejto výške nijako nevybočil z medzí ustanovených zákonom a prihliadol na závažnosť zisteného porušenia, závažnosť následku, počet zamestnancov žalobcu a ďalšie okolnosti, ktoré mali vplyv na výšku sankcie.

II. Konanie pred správnym súdom

9. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu vo veci správneho trestania. Navrhol, aby správny súd z dôvodov v zmysle § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie a konanie vo veci spáchania priestupku zastavil. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalobca tiež vytýkal, že zistenie skutkového stavu prvostupňovým orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, ako aj to, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o správnom konaní, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

10. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. BB-75S/35/2022-191 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) správnú žalobu podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

11. Správny súd v podstatnej časti odôvodnenia rozsudku poukázal na skorší rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 75S/24/2020 z 29. septembra 2021, ktorý už skôr posúdil nosné námietky žalobcu a s ktorého odôvodnením sa správny súd v plnom rozsahu stotožnil. Ako nedôvodné boli vyhodnotené námietky týkajúce sa zmeny výrokovej časti rozhodnutia, nedostatočne zisteného skutkového stavu, absencie formálnych náležitostí rozhodnutia žalovaného v zmysle § 46 a § 47 ods. 2 a ods. 3 správneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“) ako aj absencie preukázania, že následkom pracovného úrazu bola ťažká ujma na zdraví.

12. Správny súd ďalej za nedôvodnú vyhodnotil námietku týkajúcu sa absencie odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov v súvislosti so skutočnosťou, že priečku nepostavili zamestnanci žalobcu. Z prvostupňového rozhodnutia ako aj rozhodnutia žalovaného je zrejmé, prečo je zodpovednosť vyvodzovaná práve voči žalobcovi. Právny záver správnych orgánov je v tomto smere dostatočne odôvodnený.

13. V súvislosti so zmluvou o dielo správny súd taktiež poukázal na čl. VI. bod 1.2., čl. V. bod 10. a čl. V. bod 3., z ktorých aj podľa správneho súdu žalobcovi vyplynula povinnosť zabezpečovať na stavenisku bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci. Namietaný článok XII. bod 3 nie je podľa správneho súdu aplikovateľný, nakoľko upravuje situáciu súbežnej prevádzky investora na stavenisku, ktorá nebola v konaní preukázaná. Správny delikt je založený na objektívnej zodpovednosti, teda bez potreby preukázať zavinenie pri porušení povinností, ktoré preukázané naopak bolo.

14. Správny súd uzavrel, že rozhodnutie prvostupňového orgánu ako aj žalovaného je dostatočne odôvodnené, a to aj vo vzťahu k výške uloženej pokuty, skutkový stav bol zistený dostatočne, v konaní orgánov neboli zistené žiadne procesné pochybenia a tieto zároveň dospeli k správnym právnym záverom. Správnú žalobu žalobcu preto správny súd zamietol ako nedôvodnú.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko účastníkov

15. Žalobca podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“). Namietal, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súčasne nesprávne právne posúdenie správneho súdu.

16. Správny súd podľa názoru žalobcu porušil jeho právo na spravodlivý proces nedostatočným odôvodnením rozsudku, keď správny súd len prebral odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 75S/24/2020-169 a samostatne sa so žalobnými tvrdeniami nevysporiadal. Citácia rozhodnutia súdu nemôže podľa žalobcu nahradiť odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a to najmä vtedy, keď sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu. Správny súd napríklad nezobral do úvahy namietaný článok XII bod 3 zmluvy o dielo, z ktorého vyplýva, že ochrana zdravia a bezpečnosti pri práci bola v kompetencii objednávateľa (Spoločnosti FERRMONT, a.s.) a nie žalobcu.

17. V odôvodnení rozsudku správneho súdu podľa žalobcu úplne absentuje uvedenie zákonných ustanovení, upravujúcich povinnosti, ktoré mal žalobca svojím konaním porušiť. Presné označenie právneho predpisu s poukazom na konkrétne ustanovenie, ktoré správny súd v prejednávanom spore aplikuje, je povinnosťou správneho súdu a bez toho nie je garantovaná právna istota.

18. V odôvodnení rozsudku správneho súdu ďalej podľa žalobcu absentuje vyhodnotenie skutkovej okolnosti - vplyvu vetra ako okolnosti vis major, ktorá predstavuje podľa žalobcu liberáciu v každom prípade.

19. Žalobca namietal, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozsudku taktiež nevysporiadal s námietkou žalobcu, že štítová priečka, ktorá spôsobila pracovný úraz, nebola vymurovaná žalobcom, ale inými podnikateľskými subjektmi, ktoré nesú plnú zodpovednosť za ochranu a bezpečnosť zdravia pri práci v súvislosti s predmetnou priečkou.

20. V nadväznosti na skutočnosť, že správny súd sa nezaoberal tým, kto postavil štítovú priečku, podľa žalobcu nesprávne právne posúdil príčinnú súvislosť, ktorá je jedným zo základných zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu. Žalobca, ktorý nevyhotovil štítovú priečku, ktorá bola príčinou úrazu, nemôže niesť zodpovednosť za vznik pracovného úrazu. Takúto zodpovednosť má niesť ten subjekt, ktorý priečku postavil. Žalobca nepopiera, že k pracovnému úrazu došlo, ale tento nebol v príčinnej súvislosti s údajným porušením zákonných povinností zo strany žalobcu.

21. Nesprávne právne posúdenie vzhliadol žalobca tiež v skutočnosti, že správny súd nevzhliadol nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia žalovaného resp. prvostupňového rozhodnutia, a to napriek tomu, že v správnom konaní vôbec nebola zistená príčina pádu priečky. Žalobca má za to, že ak táto príčina ostala nezistená, potom absentuje aj príčinná súvislosť medzi pádom priečky a vzniknutým úrazom a žalobcu nemožno za pracovný úraz brať na zodpovednosť.

22. V súvislosti s vadami rozhodnutia žalovaného žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že namietal absenciu náležitostí odôvodnenia v zmysle § 47 ods. 3 správneho poriadku a správny súd sa touto námietkou nezaoberal, rovnako ako sa nezaoberal ustálenou rozhodovacou praxou, na ktorú poukázal žalobca. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol žalobca rozsudok správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

23. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s rozsudkom správneho súdu a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť ako nedôvodnú. Zdôraznil, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuvádza nijaké skutočnosti, s ktorými by sa už skôr nevysporiadali správne orgány alebo správny súd. V rozhodnutí žalovaného je venovaná dôkladná pozornosť zmluve o dielo a povinností z nej vyplývajúcich, z ktorých jednoznačne vyplýva zodpovednosť žalobcu na pracovný úraz. Súčasne bolo na základe výpovedí jednoznačne ustálené a v rozhodnutí riadne odôvodnené, čo považuje prvostupňový orgán za príčinu pádu priečky a prečo za jej pád a následný úraz nesie zodpovednosť práve žalobca. Rozhodnutie žalovaného považuje za zákonné a vecne správne, zodpovedajúce aj požiadavkám vyplývajúcim z § 47 ods. 3 správneho poriadku.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

25. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

26. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP účinného do 30. júna 2023 kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, včas. Súdny poplatok bol uhradený.

27. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

28. Žalobcom primárne namietaným kasačným dôvodom je porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočne odôvodneného rozsudku správneho súdu v súvislosti s rôznymi námietkami obsiahnutými v správnej žalobe. Predmetná kasačná námietka bola v celom rozsahu vyhodnotená ako nedôvodná.

29. Kasačný súd upriamuje pozornosť na skoršiu rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej správny súd:...nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/23/2018 z 21.

januára 2020). Preskúmaním rozsudku správneho súdu dospel kasačný súd k záveru, že správny súd odpovedal na všetky podstatné námietky žalobcu. Odôvodnenie rozsudku správneho súdu zároveň spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 139 ods. 2 SSP, keď je z neho zrejme ako sa správny súd vysporiadal s námietkami žalobcu, akými úvahami bol vedený a ako posúdil skutkové tvrdenia ako aj právne argumenty účastníkov konania. Nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku správneho súdu kasačný súd nevzhliadol v nijakom ohľade.

30. Osobitne žalobca namietal nedostatočnosť a nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku správneho súdu z dôvodu, že správny súd v značnej časti svojho odôvodnenia citoval skorší rozsudok vydaný v prejednávanej veci. Kasačný súd nevzhliadol dôvodnosť tejto námietky. Správny súd poukázal na skorší rozsudok v prejednávanej veci, ktorým bolo síce zrušené rozhodnutie žalovaného č. NIP/NIP_PO/BEZ/2020/5080 zo 14. októbra 2020, ale výlučne z dôvodu výšky pokuty. So všetkými ďalšími námietkami žalobcu sa správny súd vysporiadal, vyhodnotil ako nedôvodné a svoj právny záver riadne odôvodnil. Keďže žalobcove námietky sa nezmenili ani v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného a právne závery vyslovené v zrušujúcom rozsudku správneho súdu boli aplikovateľné, správny súd mohol odkázať na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 75S/24/2020 z 29. septembra 2021 v časti týchto námietok.

31. Takýto postup správneho súdu je taktiež v súlade s § 140 SSP, v zmysle ktorého: vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody. Inak povedané, správny súd môže svoje rozhodnutie odôvodniť poukazom na skoršie rozhodnutie vo veci tak, ako je tomu v prejednávanom prípade. Správny súd poukázal na tú časť odôvodnenia skoršieho rozsudku, ktorá bola aplikovateľná na námietky žalobcu, pričom s odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a toto rozšíril o svoje vlastné právne posúdenie. Takýto postup správneho súdu je súladný so zákonom a námietka žalobcu nedôvodná.

32. Za nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd taktiež námietku nedostatočnosti odôvodnenia pre absenciu posúdenia námietky ohľadom článku XII bod 3 zmluvy o dielo. Správny súd sa s predmetnou námietkou vysporiadal odkazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 75S/24/2020 z 29. septembra 2021 aj v tejto časti. Z odôvodnenia uvedeného na strane 14 rozsudku správneho súdu je celkom zrejme, že správny súd námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko predmetný článok upravoval zodpovednosť v situácii, ktorá nenastala v prejednávanom prípade (súbežná prevádzka investora na stavenisku), a preto nebol tento článok aplikovateľný. Námietka žalobcu bola právne posúdená a v rozsudku správneho súdu riadne odôvodnená.

33. Námietka nedostatočnosti odôvodnenia pre absenciu uvedenia ustanovení, ktorých porušenie sa kladie žalobcovi za vinu, v rozsudku správneho súdu, je nedôvodná. Ustanovenie § 139 SSP, upravujúce formálne náležitosti rozsudku, neustanovuje ako povinnosť správneho súdu uviesť citácie zákonných ustanovení, v zmysle ktorých postupoval. Okrem toho, z rozsudku správneho súdu je úplne zrejme, o aké ustanovenia a z nich vyplývajúce povinnosti a porušenia išlo, nakoľko správny súd v konštatlačnej časti rozsudku (najmä body 2, 3, a 5) tieto výslovne uvádza. Odôvodnenie rozsudku správneho súdu preto nemožno považovať za zmätočné.

34. Námietka nedostatočnosti odôvodnenia pre absenciu posúdenia námietky o nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov v nadväznosti na § 47 ods. 3 správneho poriadku, je nedôvodná. Správny súd preskúmal rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie aj v súvislosti so zákonnou požiadavkou na riadne odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov. Osobitne na strane 13 rozsudku správny súd uvádza, že: ... žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Rozhodnutie žalovaného spĺňa formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v súlade s § 46 a § 47 ods. 2 a ods. 3 správneho poriadku. Požiadavky kladené na výrok rozhodnutia, ako aj na odôvodnenie sú splnené. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejme, ktoré skutočnosti boli jeho podkladom, akými úvahami bol vedený žalovaný pri hodnotení dôkazov a pri aplikovaní právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol. Tvrdenie žalobcu, že posúdenie dostatočnosti odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov v rozsudku správneho súdu absentuje, sa ukázalo ako nepreukázané.

35. Nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov bolo žalobcom namietané taktiež v rámci kasačnej námietky a kasačného dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom.

Predmetná námietka bola vyhodnotená ako nedôvodná. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu, že prvostupňové rozhodnutie rovnako ako rozhodnutie žalovaného sú dostatočne odôvodnené. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku: v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal s jednotlivými námietkami žalobcu a prečo ich vyhodnotil ako nedôvodné. Z celkového odôvodnenia je tiež zrejmé, z akých skutkových okolností a argumentov žalovaný vychádzal, napríklad prečo neskúmal príčinu pádu priečky, prečo posúdil ako irelevantné, že priečku nepostavili zamestnanci žalobcu, prečo neaplikoval článok XII bod 3 zmluvy o dielo a ďalšie. Záver správneho súdu o dostatočnom odôvodnení rozhodnutia žalovaného je tak správny.

36. Nesprávne právne posúdenie veci žalobca namieta v súvislosti s vyhodnotením zodpovednosti za vzniknutý pracovný úraz. Žalobca mal za to, že skutočnosť, že absencia vyhodnotenia príčiny pádu priečky, ktorá pravdepodobne padla v dôsledku poryvu vetra (vis major) ako aj skutočnosť, že priečku nepostavili práve jeho zamestnanci, ale osoby pracujúce pre žalobcovho dodávateľa, predstavujú liberačné dôvody. Námietka žalobcu je nedôvodná. Zodpovednosť žalobcu bola vyhodnotená prvostupňovým orgánom, žalovaným a následne správnym súdom totožne, a to s odôvodnením, že zákonodarca pre prejednávaný správny delikt (§ 19 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona o inšpekcii práce v súvislosti s § 6 ods. 1 písm. j) zákona o BOZP) ustanovil objektívnu zodpovednosť zamestnávateľa a zároveň v prípade pracovného úrazu zamestnanca s následkom ťažkej ujmy na zdraví povinnosť inšpektorátu práce uložiť zamestnávateľovi pokutu najmenej vo výške 20.000 eur.

37. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona o inšpekcii práce: Inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich ... z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, až do 100.000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, najmenej 20.000 eur. Podľa § 6 ods. 1 písm. j) zákona o BOZP: Zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný určovať a zabezpečovať ochranné opatrenia, ktoré sa musia vykonať, a ak je to potrebné, určovať a zabezpečovať ochranné prostriedky, ktoré sa musia používať. Z citácie predmetných ustanovení je zrejmé, že subjektom správneho deliktu je „zamestnávateľ“, ktorý zodpovedá objektívne. Zavinenie nie je nutné skúmať, s čím sa stotožňuje aj odborná literatúra, v zmysle ktorej: pojmovým znakom priestupku je aj zavinenie, zatiaľ čo pri správnych deliktach právnických osôb a podnikajúcich fyzických osôb sa otázka zavinenia neskúma. (HAVELKOVÁ, M.: Definícia pojmu správny delikt v novej úprave správneho trestania. In.: Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie. Nová právna úprava správneho trestania. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, 2021. 18. s.)

38. Právne posúdenie správneho súdu, v zmysle ktorého nemá na zodpovednosť žalobcu (ako zamestnávateľa osoby, ktorá utrpela pracovný úraz s ťažkou ujmovou na zdraví) vplyv žiadna zo žalobcom uvádzaných skutočností, je preto správne. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s vyhodnotením žalobcu ako osoby zodpovednej zo spáchania správneho deliktu a rovnako ako správny súd nepovažuje tvrdenia o nezistenej príčine pádu priečky, vetru ako okolnosti vis major, či osôb, ktoré postavili priečku, za relevantné pre posúdenie žalobcovej zodpovednosti. Námietka nesprávneho právneho posúdenia preto bola vyhodnotená ako nedôvodná a kasačný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

39. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Kasačný súd, pretože vyhodnotil kasačné námietky za nedôvodné, rozhodol podľa predmetného ustanovenia.

40. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP: správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech a § 168 SSP: žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní

nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

41. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyselne.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.